

เกิดทันใหม่ ประกาศผลเอ็นทรานซ์ ยุคเริ่มแรกและ ยุคปี 2530

นำเสนอเมื่อ : 10 ม.ค. 2559

ย้อนไปดูกันตั้งแต่ยุคเริ่มแรกที่มีการสอบเข้ามหา'ลัย ที่เรียกว่าการสอบ 'เอ็นทรานซ์' จนมาถึงยุคปัจจุบัน 'แอดมิชชั่น' 58

ส่วนหนึ่งจากประสบการณ์ตัวเอง

ปี 2504 จุดเริ่มต้นการสอบเอ็นทรานซ์ ยุคนั้นการเรียนมัธยมเขาใช้ชื่อเรียกว่า มศ. ซึ่งก่อนจะสอบเข้ามหา'ลัยได้ต้องจบ มศ.5 กันก่อน (ก็เทียบกับจบ ม.6 ในสมัยนี้นั่นเอง) ซึ่งในตอนนั้นโรงเรียนที่ต่างจังหวัดส่วนมากจะมีให้เรียนถึงแค่ช่วง ม.ต้น หากจะเข้ามหา'ลัยก็ต้องมาเรียนต่อ ม.ปลายในกรุงเทพ

ปี 2504 นั้น ถือเป็นการเริ่มต้นการสอบเอ็นทรานซ์เข้ามหา'ลัย จึงมีเพียงแค่ มหา'ลัยเกษตรศาสตร์ และมหา'ลัยแพทยศาสตร์ (อ้างอิงจากวิกิพีเดีย) ที่เปิดสนามให้สอบ โดยกติกาการสอบเอ็นทรานซ์นั้น เลือกได้ 6 คณะ ต่อมาเหลือเพียง 4 คณะ

ดูผลสอบที่สนามจับ

ถ้าไม่ยากนอนดึกแล้วรู้ผลเลยก็ค่อยไปดูประกาศที่มหา'ลัยดีกว่า ยุคแรกๆ จริงๆ จะมีประกาศรายชื่อติดไว้ที่สนามสวนกลาง ซึ่งยุคแรกเลยคือ สนามจับ หรือ สนามกีฬาจารุเสถียร ซึ่งปัจจุบันเป็นสนามกีฬาของสโมสรฟุตบอลจามจุรี ยูไนเต็ด คนอยู่ต่างจังหวัดก็เดินทางมาดูกันด้วย และสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือ

“คืนสองเทียนอันแสนขมขื่น”

ระบบเอาเทียนไปส่องน่าจะเกิดก่อนระบบประกาศผลโทรทัศน์ ที่ต้องเอาเทียนไปส่อง เพราะเจ้าหน้าที่จะติดผลสอบ 1 คืนก่อนวันประกาศจริงแถมๆ สนามจับ คนที่อยากรู้ล่วงหน้า ก็ต้องเอาเทียนไปส่อง (ทำไมไม่ใช่ไฟฉาย ก็ไม่รู้) เพราะเค้าไม่เปิดไฟ มันมืดมาก เขาจะติดบอร์ดตอนกลางคืน 4-5ทุ่มจะมีคนเอาไฟฉายไปส่องดู จนเป็นตำนาน "คืนสองเทียน"

แต่คืนสองเทียน จะมีบรรยากาศที่เศร้ามาก ใครเคยไปจะรู้ เพราะจะได้ยินคนร้องไห้ตลอดคืนจากคนที่ผิดหวัง (สอบไม่ติด) ซึ่งเป็นส่วนมาก มากกว่าคนสอบติดประมาณ 10 ต่อ 1 และในสมัยก่อนก็ไม่มีมหาลัยเอกชนมารองรับเยอะแยะเหมือนปัจจุบัน คนเอ็นไม่ติดจะค่อนข้างเซงเซว ปัจจุบันไม่มีแล้วครับ

ความรู้สึกมันบีบหัวใจมาก ๆ ยังไม่พอ ต้องถือเทียนไปส่งตามบอร์ดด้วย นั้นล่ะ มันถึงจะเข้าถึงอารมณ์เด็ก ๆ สมัยนี้สบายกว่าเยอะมาก

การจุดเทียนไปดูผลสอบ สาเหตุที่ต้องจุดเทียนไปดูก็เพราะว่าเขาจะติดป้ายประกาศกันตอนช่วงค่ำ ซึ่งแน่นอนว่าใครก็อยากจะรู้ผลเร็ว ๆ กันทั้งนั้น เลยรอไปดูตอนเช้ากันไม่ไหว เด็กนักเรียนสมัยนั้นจึงต้องพกเทียนพกไฟฉายไปนั่งรอ เพื่อจะได้ส่องดูผลสอบเมื่อเขามาติดกระดาษประกาศผลบนบอร์ด

นอกจากนี้ก็ยังมีความช่วยเหลือกันด้วย ใครติดก็เฮล่นดีใจ ใครไม่ติดบางคนก็ร้องไห้กันตรงนั้นเลย แต่ยุคต่อมาย้ายไปประกาศที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน (ซึ่งปัจจุบันนี้ไม่มีแล้ว)

ดูผลสอบทางจดหมาย,หนังสือพิมพ์

เป็นการแจ้งชื่อที่อยู่ไว้ พอสอบเสร็จเจ้าหน้าที่ก็จะดำเนินการส่งผลสอบไปให้ทางไปรษณีย์ นักเรียนก็รอจดหมายประกาศผลสอบอยู่กับบ้าน ฟीलิ่งแบบไปรษณีย์มาส่งของทีไรต้องวิ่งออกไปพร้อมกับอาการใจเต้นตุ้ม ๆ ต่อม ๆ ว่าไปผลสอบมาหรือยัง เปิดดูแล้วจะร้องดีใจ หรือร้องไห้หนักมากเพราะไม่ติด นอกจากนี้ก็ยังมีประกาศลงบนหนังสือพิมพ์ อาทิเช่น หนังสือพิมพ์วิวัจักร ไม่แนใจวาประกาศลงบนหนังสือพิมพ์หัวอื่น ๆ ด้วยหรือเปล่า

ดูผลสอบทางทีวี

เริ่มตั้งแต่ช่วงประมาณ พ.ศ.2530 สมัยก่อนการประกาศผลเอ็นทรานซ์ (สอบเข้ามหาลัย) จะประกาศทางโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. โดยจะเริ่มประกาศตอนเที่ยงคืนเป็นต้นไป เรียงตามรหัสตั้งแต่คนแรกไปถึงคนสุดท้าย นองๆและกองเชียร์ เด็กม.6 รวมทั้ง เด็กสอบเทียบ เด็กชัว จะต้องนั่งลุ้นแบบ วิตอวินาทีเพราะ รายชื่อ ประกาศผลเอ็นทรานส์ จะไหลไปแบบเชื่อนแตก คือ เร็วมากๆ ดูแล้วตื่นเต้นจริงๆ ไม่เหมือนสมัยนี้ มีอินเทอร์เน็ต มีมือถือ เซ็คผลการสอบ ต่างๆได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

โดยเฉพาะถ้าบ้านไหนมีลูกมีหลานอยู่ ม 6 ที่ต้องลุ้นผลโตรุ่งกันเลยทีเดียว พอรู้ผลก็ตะโกนดังไม่ได้ เพราะอาจถูกขางบ้านตา และรายชื่อจะไหลเร็วมาก เผลอลูกไปห้องน้ำไม่ได้เลย ดูแล้วตื่นเต้นแทน

ผู้ประกาศข่าวในยุคนั้นคือ คุณวิทวัส สุนทรวิเนตร์ พิธีกรรายการดีสิบ และคุณอรุณโรจน์ เลี่ยมทอง (ยังละอ่อนอยู่เลยนะ)

304501	191	อุทัย วัฒน
304505	310	เจน วัฒน
304507	212	เจน วัฒน
304510	202	เจน วัฒน
304511	328	เจน วัฒน
304514	222	เจน วัฒน
304515	301	เจน วัฒน
304516	139	เจน วัฒน

304628	094	เจน วัฒน
304629	263	เจน วัฒน
304638	193	เจน วัฒน
304639	225	เจน วัฒน
304644	212	เจน วัฒน
304647	264	เจน วัฒน
304652	215	เจน วัฒน
304656	264	เจน วัฒน

บทส่งท้าย

1 สมัยอดีตวันวาน ต้องล้นมากๆ นอนไม่หลับไปหลายคืนก่อนวันรู้ผล บางทีก็คิดว่า น่าจะกลับไปเหมือนวันวาน ที่เป็นตำนาน เป็นความภาคภูมิใจ เป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำ อดีตที่ทวนคิดถึงครั้งใด ก็จะเป็นความทรงจำที่ดี ครั้งหนึ่งในชีวิตของนักเรียน ม ปลาย หลากๆคน

2 สมัยหุ่สอบ ไม่ทันยุคดูผลสอบทางทีวี แต่ทันดูผลสอบทางจดหมาย,หนังสือพิมพ์ และ ตำนาน "คืนสองเทียน" แต่ที่รู้เรื่องราวเพราะสมัยช่วง ม ต้น ได้ติดตามพี่ๆ ญาติๆไปชิมซั้บบรรยากาศเหล่านั้น

เคยนั่งดูเป็นเพื่อนพี่ๆญาติๆล้นผลไปด้วยกัน classic มากๆๆ น่าจดจำ เป็นเรื่องราวที่ดีๆ บรรยากาศเพื่อนฝูงที่คอยให้กำลังใจกัน ไปดูผลสอบกัน อยู่ด้วยกันดีกั้ๆตั้นๆ กอดคอกันร้องไห้ดีใจ ปลอบใจ มันเป็นบรรยากาศที่อธิบายด้วยตัวหนังสือได้ไม่หมดจริงๆ ไม่เหมือนยุคสมัยนี้เลย

3 สมัยหุ่ สอบเทียบ ม 2 ขึ้น ม3 ได้ สอบเทียบ ม 4 และ ม5 ขึ้น ม 6 ได้ เรียนหลักสูตร ม ปลาย 2 ปีได้ ไม่แปลกใจเลยที่ หนุ่มสาวสมัยก่อนจะเรียนมหาวิทยาลัยตั้งแต่อายุยังน้อย 15 ปีก็มีให้เห็น ยิ่งเป็นคณะแพทยด้วยแล้ว คำนำหนา ยังเป็น ดช หรือ ดญ ตบเท้าเรียงแถวกันมาเรียนหมอกั้มีให้เห็นเรื่อยๆนะครั้บ

4 รูปภาพบรรยากาศๆ เอามาให้ดูกัน ภาพขาวดำที่เห็น ถ่ายเมื่อประมาณยี่สิบกว่าปีมาแล้ว เป็นภาพบรรยากาศที่นักเรียนมาดูบอร์ดประกาศผลซึ่งตั้งเรียงรายอยู่รอบนอกของสนามจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่พวกความตื่นเต้นมาดูผลสอบ

Good night krub

หมอ เอง ^^

ขอบคุณที่มาภาพและเนื้อหาจาก เฟซบุ๊ก [เรื่องเล่าหมอ x exclusive](#)